

Sygn. akt III K 131/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lipca 2017r.

Sąd Rejonowy Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu Wydział III Karny w składzie :

Przewodniczący : SSR Katarzyna Stolarek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 26.06.2017r., 13.07.2017r.

sprawy z oskarżenia publicznego przeciwko:

W. K.

s. W. i J. z. d. K.

ur. (...) w P. ,

oskarżonemu o to, że:

w dniu 18.11.2016r. w P. na ul. (...) prowadził na drodze publicznej pojazd marki P. o nr rej. (...) nie stosując się do decyzji właściwego organu o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami,

tj. o przestępstwo z art. 180a kk

1. na podstawie art. 66§1 kk i art.67§1 i §2 k kk **warunkowo umarza** postępowanie karne wobec oskarżonego W. K., za czyn z art. 180a kk popełniony w sposób opisany powyżej, na okres 1 (jednego) roku próby od uprawomocnienia się orzeczenia,

2. na podstawie art. 627 k.p.k. oraz art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49 poz. 223 ze zm.) zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa opłatę w kwocie 60 zł oraz kwotę 70 zł tytułem wydatków poniesionych przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania.

SSR Katarzyna Stolarek

UZASADNIENIE

W sprawie przeciwko W. K. Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Decyzją Prezydenta Miasta z P. z 14 sierpnia 2014 roku W. K. został skierowany na egzamin kontrolny sprawdzający kwalifikacje kierowcy w zakresie kategorii B, BE, C, D z uwagi na przekroczony limit punktów karnych.

Uprawnienia do kierowania pojazdami kategorii B,C,D,B+E zostały cofnięte wobec W. K. decyzją Prezydenta Miasta P. z dnia 3 listopada 2014 roku (Km-II.5430.2.353.2014.RP).

W dniu 2 grudnia 2014 roku W. K. uzyskał pozytywny wynik z egzaminu państwowego w zakresie prawa jazdy kat. B. Sprawdzenie kwalifikacji odbyło się w związku z ubieganiem się o przywrócenie cofniętych uprawnień.

Pismem z dnia 9 grudnia 2014r. Urząd Miasta P. Wydział Komunikacji zwrócił się do W. K. z informacją, iż otrzymał wynik pozytywny z egzaminu sprawdzającego, wskazując, iż w związku z cofniętymi uprawnieniami kat. B, E , C i D istnieje konieczność wymiany dokumentu prawa jazdy w celu uzyskania prawa jazdy kat. B i w tym celu musi złożyć

stosowny wniosek oraz opłatę. Pozostałe cofnięte kategorie będzie mógł otrzymać po zdaniu koniecznych egzaminów państwowych. Powyższe pismo oskarżony odebrał (jego teściowa) w dniu 9.01.2015r.

Oskarżony nie zgadzał się z powyższą argumentacją, uważał że powinien otrzymać z powrotem zdeponowane prawo jazdy ze wszystkim posiadanymi kategoriami.

W dniu 18 listopada 2016 roku około godziny 15.50 na ul. (...) W. K. prowadził na drodze publicznej pojazd marki P. o nr rej. (...) i został zatrzymany do kontroli drogowej przez funkcjonariuszy Policji. Nie miał przy sobie dokumentu uprawniającego do prowadzenia pojazdu.

W. K. złożył wniosek o wymianę dokumentu prawa jazdy oraz uiścił stosowną opłatę w dniu 10 marca 2017 roku i w konsekwencji w dniu 13.03.2017r. została wydana decyzja o przywróceniu uprawnień kategorii B W. K..

Oskarżony W. K. urodził się (...). Posiada wykształcenie zawodowe, w zawodzie wyuczonym kierowca, obecnie pracuje w (...) P. z siedzibą w P.. Pracuje jako kierowca, uzyskuje dochód w wysokości około 2.000 zł miesięcznie. Jest żonaty posiada na utrzymaniu syna.

Oskarżony nie był uprzednio sądownie karany.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów:

- wyjaśnień oskarżonego W. K. (k. 55-56, 74 akt);

- dokumentów ujawnionych na rozprawie w dniu 13 lipca 2017 roku w postaci notatki urzędowej z dnia 18 listopada 2016 roku (k. 1 akt), informacji z K. (k. 7 akt), decyzji Prezydenta Miasta P. z dnia 3 listopada 2014 roku sygn. Km-II.5430.2.353.2014.RP (k. 8 akt), informacji z UM P. z 9 grudnia 2014 roku (k. 9 akt), zawiadomienia z dnia 2 lutego 2015 roku (k. 10 akt), notatki urzędowej z dnia 15 grudnia 2016 roku (k. 11 akt), notatki urzędowej z dnia 22 grudnia 2016 roku (k. 13 akt), pisma z 4 stycznia 2017 roku wraz z załącznikiem (k. 15-17 akt), pismo z dnia 30 czerwca 2017 roku z załącznikami (k. 59-71 akt).

Oskarżony W. K. nie przyznał się do zarzucanego mu czynu i złożył obszernie wyjaśnienia. Tłumaczył przede wszystkim powody dla których nie złożył formalnego wniosku o wydanie nowego dokumentu prawa jazdy, nie zgadzając się w tym zakresie z argumentacją Wydziału Komunikacji. Twierdził, że skoro zdał egzamin w grudniu 2014r. to dokument prawa jazdy powinien być mu zwrócony. Zaprzeczał też aby dostał pismo z dnia 9.12.2014r. Uważał, że skoro zdał egzamin sprawdzający to posiada uprawnienia do kierowania pojazdami.

Twierdzeniom oskarżonego co do faktów po części sąd dał wiarę ponieważ korespondowały ze zgromadzonym materiałem dowodowym. Sąd nie dał wiary oskarżonemu, iż nie miał on świadomości o konieczności złożenia wniosku i wniesienia opłaty za przywrócenie uprawnień po zdanim egzaminie, gdyż wyjaśnienia te stoją w sprzeczności z zasadami logiki i doświadczenia życiowego a także zgromadzonymi dowodami. Sam oskarżony przyznał, że nie złożył wniosku o wydanie nowego dokumentu ponieważ uważał, że powinien być mu zwrócony stary dokument prawa jazdy a zatem miał świadomość wymagań ze strony Wydziału Komunikacji tyle że się z nimi nie zgadzał i świadomie nie zastosował się do nich aż do marca 2017r kiedy to w końcu wniosek taki złożyć co zaskutkowało przywróceniem mu uprawnień.

Jako w pełni wiarygodne i przydatne dla ustalenia stanu faktycznego sprawy Sąd ocenił wskazane powyżej **dokumenty**. Dokumenty te sporządzone zostały bowiem w przepisanej przez prawo formie i przez osoby oraz organy do tego powołane w zakresie przysługujących im kompetencji.

Sąd zważył, co następuje:

Stosownie do treści art. 180a k.k., kto na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub w strefie ruchu prowadzi pojazd mechaniczny nie stosując się do decyzji właściwego organu o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami,

podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2. Zachowanie sprawcy polega na prowadzeniu pojazdu mechanicznego przez osobę, której decyzją właściwego organu zostały cofnięte uprawnienia do kierowania pojazdami.

Odpowiedzialności karnej na podstawie wymienionego przepisu podlega osoba, która pierwotnie posiadała uprawnienia, uzyskała je w sposób przewidziany prawem, zdając odpowiedni egzamin, a następnie na skutek dalszych okoliczności utraciła je na podstawie decyzji uprawnionego organu, którym jest przede wszystkim Starosta (Prezydent Miasta)

Zgodnie z art. 140 ust. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym decyzję taką wydaje się m.in. w przypadku przekroczenia limitu punktów za naruszenie przepisów ruchu drogowego, tzw. punktów karnych, w stosunku do kierujących w ciągu pierwszego roku po uzyskaniu uprawnień, niepoddania się sprawdzeniu kwalifikacji w trybie art. 114 ust. 1 pkt. 1b prawo o ruchu drogowym, a więc w przypadku przekroczenia 24 punktów i niepoddaniu się sprawdzeniu kwalifikacji.

Stosownie do treści art. 103 ust. 3 ustawy o kierujących pojazdami Starosta (Prezydent Miasta) wydaje decyzję administracyjną o przywróceniu uprawnień do kierowania pojazdami po ustaniu przyczyn, które spowodowały jego cofnięcie, oraz po uiszczeniu opłaty ewidencyjnej.

Odpowiedzialność za występki z art. 180a k.k. ponosi osoba, wobec której orzeczono o utracie uprawnień, a nie osoba, która nie posiada przy sobie ważnego dokumentu prawa jazdy podczas kierowania pojazdem mechanicznym na drodze publicznej, ten ostatni czyn stanowi wykroczenie z art. 95 kw. Przystępstwo z art. 180a k.k. można popełnić jedynie z winy umyślnej zarówno w postaci zamiaru bezpośredniego, jak i ewentualnego.

Zgodnie z dyspozycją art. 66§1 k.k., Sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy niekaranego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. Warunkowego umorzenia nie stosuje się do sprawcy przestępstwa zagrożonego karą przekraczającą 5 lat pozbawienia wolności.

Sąd nie miał wątpliwości, co do okoliczności popełnienia czynu jak i winy oskarżonego, albowiem w dniu 18 listopada 2016 roku około godziny 15.50 na ul. (...) W. K. prowadził na drodze publicznej pojazd marki P. o nr rej. (...) nie stosując się do decyzji właściwego organu o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami.

Zarzucanego mu czynu oskarżony dopuścił się umyślnie z zamiarem ewentualnym, znał bowiem treść decyzji z dnia 3 listopada 2014 roku o cofnięciu uprawnień, której nadano rygor natychmiastowej wykonalności, a ani samej decyzji, ani rygoru nie uchyliło Samorządowe Kolegium Odwoławcze, a mimo to przewidując możliwość popełnienia czynu zabronionego godził się na to. Nie był w posiadaniu decyzji przywracającej mu uprawnienia do kierowania pojazdami. Pismem z dnia 9 grudnia 2014 roku został on wezwany o niezwłoczne dopełnienie formalności i złożenie wniosku o wydanie prawa jazdy kat. B wraz z wymaganymi załącznikami, z czym zwlekał aż do dnia 10 marca 2017 roku.

Czyn oskarżonego były zawiniony, ponieważ ze względu na wiek i poczytalność jest on zdolny do ponoszenia odpowiedzialności karnej, a w toku postępowania nie ujawniły się żadne okoliczności, które nakazywałyby przyjąć, że zaistniały okoliczności wyłączające winę oskarżonego w rozumieniu przepisów k.k.

Uznając sprawstwo i winę oskarżonego W. K. za udowodnioną Sąd doszedł do przekonania, iż w niniejszym przypadku istnieją przesłanki do zastosowania wobec oskarżonego dobrodziejstwa instytucji warunkowego umorzenia postępowania. Za warunkowym umorzeniem postępowania przemawia stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu, który nie jest znaczny. Sąd, oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez W. K. wziął pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, sposób i okoliczności popełnienia czynów (prowadził samochód po zaliczeniu z wynikiem pozytywnym sprawdzającego egzaminu państwowego na kategorię B), brak negatywnej motywacji oskarżonego (nie zgadzał się z interpretacją Wydziału Komunikacji, nie zgadzał się

z decyzją o odebraniu wszystkich uprawnień i dlatego nie złożył wniosku o wymianę dokumentu, chcąc odzyskać zdeponowany dokument prawa jazdy z posiadanymi uprzednio wszystkimi kategoriami w związku z zaliczonym egzaminem).

W ocenie Sądu dopuszczenie się przez oskarżonego W. K. czynu zabronionego było wynikiem niedbalstwa oskarżonego i chęcią postawienia na swoim, który mimo obowiązku dopełnienia formalności związanych z przywróceniem uprawnień i odebraniem nowego dokumentu prawa jazdy nie wykonał go w odpowiednim terminie. Wydając rozstrzygnięcie o warunkowym umorzeniu postępowania wobec oskarżonego W. K., Sąd miał również na uwadze, że oskarżony nie był do tej pory sądowo karany i prowadzi ustabilizowany tryb życia. W ocenie Sądu tak właściwości jak i warunki osobiste, jak i dotychczasowy sposób życia oskarżonego wskazują na to, że mimo warunkowego umorzenia postępowania będzie on przestrzegał porządku prawnego. W ocenie Sądu bycie uczestnikiem postępowania karnego będzie dla oskarżonego wystarczającą przestrożą.

Stosownie do powyższego Sąd na podstawie art. 66§1 i 2 k.k. oraz art. 67§1 i 2 k.k. warunkowo umorzył postępowanie karne przeciwko oskarżonemu W. K. o przestępstwo z art. 180a k.k. wyroku na okres 1 (jednego) roku tytułem próby. W ocenie Sądu orzeczony okres próby będzie wystarczający dla zweryfikowania słuszności postawionej W. K. pozytywnej prognozy kryminologicznej.

Stosownie do treści art. 627 k.p.k. oraz art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa opłatę w kwocie 60 zł oraz kwotę 70 zł tytułem wydatków poniesionych przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania.

SSR Katarzyna Stolarek